

2005-12

þÿ — Ç μ¹ Á ¿ Ä ¿ ½^{- ±} μ À¹ Ã⁰ Ì À É ½^{0 ± 1}
þÿ Ä · Â ”^{1 ± 0} ¿ ½^{- ±} Â Å À Ì Ä ¿ Æ É Â Ä ·
þÿ ”^{1 ±} , ®⁰ · Â^{0 ± 1} Ä · Â ± Á ¬ ´ ¿ Ã · Â

Zacharopoulos, Nikos

þÿ Ÿ Á , ¿ ´ ¿ ¼^{- ± 0 ± 1} ±¹ ´ μ^{- ±}

<http://hdl.handle.net/11728/6872>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΙΚ. ΓΡ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Όμοτιμου καθηγητῶδ Α.Π.Θ.

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΥΠΙΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Άντίτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ καὶ ΠΑΙΔΕΙΑ»
τεύχος 4ον, Δεκέμβριος 2005

ΑΘΗΝΑΙ 2005

Η χειροτονία επισκόπων και τό έργο της Διακονίας υπό τό φώς της Καινης Διαθήκης και της Παράδοσης

Νικ. Γ. Ζαχαρόπουλος
έμοσ. Καθηγητῶν Α.Π.Θ.

Τὸν τελειοποιῶ καιροῦ ἀσφαλῶς και γὰρ στὴν τριλεπτικὴ φιλία, ἀλλὰ και καιροτικῆ καιρικῆ πληροφόρησι, παρακαλοῦσθίσημε τὴν προσημασιοποίησι πολλῶν χειροτονιῶν και ἐγκαταστάσεων ἀρχιερωτων στὴς διάφορες πόλεις τοῦ τόπου μας. Οἱ τελειοὶ καταδύθηκαί προσκίθεται νὰ λάθουν τὴ μορφή βύβα-ντινης μεγαλοπρέπειας, γωρίς τὴν ἵταξή, τοῦ Βυζαντιῶν ἡ τῶν βασικῶν δυνα-μικῶν και ὀργανογενικῶν χειροτονητικῶν του. Ἀντὸς εἶναι ὁ λόγος τοῦ νεώτερου νομὴν και για γὰ ἀπὸ τὴς συνηθισμένους ἀε ἐμφάνησι, παρωδιες τοῦ νεώτερου ἐδύνησμου. Ἐτσι ἡ σταροτή, τῶν μελετητῶν, στο καιρο ἕτηρημα τοῦ ἐκκλησια-στικου γώρου, τῆς χειροτονιας ὀρησθῆ και τῆς διακονίας τοῦ προκύνησει ἀπὸ αὐτῆ, κατὰ τὴ Πρασή και τὴν Παράδοσι, ἀποστέλει ἰδιαιτερα σημαντικὴ πο-σάθεια, προκειμένου νηγὼν παρεροπέες και παρακίσεις, διαστροπέε¹ και ἐφαρμοζτες καταστάσεις νὰ προδύνησθῶν τὴν ἡγεία τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ και τό χειροτονίημο πύρηνομα τῆς.

Ἐγει ἐπανειρημένους και ἀπὸ πολλοὺς ἐρευνητές τονισθεῖ ὅτι ὠτε στὴν Παράδοσι ὠτε στὴ Πρασή—πολύ περισοτέρο—βρίσκει μελέτες σημειακές με ὀνα τὰ ἕτηρηματα τοῦ ἀποστολοῶν τὴν Ἐκκλησία. Ἡ Πρασή με τὰ κείμενα τῆς προσφέρει τὴ ὀνοσοτέρα, μέσω τῆς ἀναστροφῆς με ἀπὸ τῶν πιστῶν, και

1. Με χειροτονητικὴ τῶν ἀναφέρεται στο κείμενο τοῦ “συντηρητισμοῦ” και τῆς ὀρην ἐφαρμογῆς τῆς Παράδοσης ὁ Α. Schmemmann. Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, μετάφρ. Γ. Πηρῆ, Ἰθῆνα 1983 (ἀνατύπ.). σ. 163. σημενωστας “στο παραδύσει και ἀν φαίνεται... πολὺ σιγὰ ὁ ἱεροσεγικά “συντηρητικὸς”, ὁ πολλοσεγικός ἐφοσῆς τῶν πιστῶν και τῶν ἐρωσεγικῶν ἐκδύνησθῶν, τῶν “ἀρηκῶν και μεγαλοκίτων” σημεκῶν εἶναι και ὁ πύ ἀπελοσηκά τῶν ἡγείων ὀρημα αὐτῶν τῶν σημεκῶν, στὴν “Ἀλήθεια και τὸ Πνεμα” τοῦ τὰ ἡνῆσε και τῶν ὀρηκῶν εἶναι τῶν ὀρηκῶν φανερωσι, και ὀρηο”.

την από μέρους τους εξαγωγή των υβρίδιων κατεβλήσαντες ζώϊς, να επιτελεσθῆι με τῆ συνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἢ σωτηρία, ὅποτε καὶ δὲν ποῖται, να ἀναζητῶ κανεὶς σε ἀπὸ τῆς χάριτος καὶ ἐπενηρητῶ καὶ ἐπιστημονικῶς ἐκθλιβέντες ἀπόβια, να συντηρηταικῆ δὴ καὶ ἐκθετη τῶν διαφόρων ἑτητημάτων τοῦ ἀφροσύνης σπῆς μας με τὸ Θεοῦ. Π Ἡ ἀγάπη, πάλι δὲν εἶναι παρὰ ἡ πορνογραφία, ἡμερομεροῦ τοῦ θεματός αὐτοῦ σε στήριγες ἐξέγερσις καὶ ἐκστραφῆς ἐπιβλήσαντες καὶ ἐμπεριστατωμένους ἐπιρροίας, ὑβρίδιων ἑαυτοῦ ἐπιρροίας τῆς πορείας πρὸς τῆ σωτηρία. Ἰ σπῆς ἀπὸ αὐτῆ τῆ ἀπαιτήτων, μαρτυρῶμε να κατανόησουμε τὴν ἀνάγκη, πᾶντοτε καὶ συνέχως, να ἐργασώμετε στα θεοδόμηνα τῆς Πραξῆς καὶ τῆς Παράδοξης, προκειμένου να ἀναπεινώμετε τῆ συντηρησῆ μας με τὸ ἀγαπᾶμε καὶ σωτηριώδες ἔργο τοῦ Κυρίου, μετῶ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀντιλήπτοντες περὶ αὐτοῦ, κατὰ τὸ δυνάτω. τῆς γενικῆς ἐκείνης κατεβλήσαντες γὰ καὶ ἐτήρημα τῆς ὑπαρξῆς καὶ ἀφάτης μας, ὅστε να παραμένει ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον μας στὸν κύριο σκοπὸ τῆς ὑπαρξῆς μας καὶ τῆς σπῆς μας με τὸ Θεοῦ.

Π Ὀβία καὶ στήμασια τῶν λειψυγῶν τῆς Ἐκκλησίας βρισκόνται πᾶντοτε σε συνάρτησῆ με αὐτῆ τῆ θεση καὶ οὐσία τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμῶ μας. Κάτι που τοῦ εὐνοια οἱ σπῆτες ἐκκλησιῆς καὶ ἡ δική μας ἐκκλησία ἵρτισμονοῦν εἶναι ὅτι αὐτὸ τοῦ γρηγορηθῆι ἰδιαιτέρως τὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ οὐραση, καὶ ὑπόστασις τῆς σε συνάρτησῆ πᾶντοτε καὶ ἀπαρρηθῆτως με τὸ Ἄγιο Πνεῦμα. Ἡ Ἐκκλησία δὲ συρροῦται γιὰ εὐεὶς αὐτὸ καὶ δὲν ὑφίσταται σε περὶ τῶν ἀπουσίας του. Ἐπομένως καὶ συντελοῦμενο ἔργο γὰ να ἀνήκει στὸν ἐκκλησιαστικὸ γῶρο πρέπει να ἔχει τῆ σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Ἐκκλησία γιὰ εὐεὶς τὸ Ἄγιο Πνεῦμα δὲ συνιστᾶ παρὰ εἶνα κοινωλονογικὸ φαινόμενο, σύνθετες στὸν κόσμῶ μας, με τῆς διάφορες τῶν κλίμας του. τοῦ γὰ ἀπὸ αὐτῆς ὑπορεῖ να γρηγορηθῆι καὶ τὴν Ἐκκλησία. Ὀδ κοινωλονογικὸ φαινόμενο μαρτυρῆ να σπῆρῆται στῆ φυσικῆ ροπή τοῦ ἀλλοθῆτον να βρισκεται σε κοινωλια με ἀλλὰ ἀπομα καὶ ὁμάδες ἀτόμων, να ἀλλοθῆται ὑλικῆς ἢ καὶ πνευματικῆς, με τῆς γενικῆς ἔννοια. Ὑβῆς ἀνάγκη, να ἀποβῆται σε καθήκονα καὶ πρόστασια τοῦ κόσμου ὁρέθῆ, να εἶναι ἀποτέλεσμα ἀναγκηθῆς ἐξουσιαστικῶν φαινομένων καὶ ἐπιθυμίας ἐπιτελοῦσῆς τοῦ συνανθῆθῆτον καὶ. Ὀσον ὅμως κάνομε λόγῶ γὰ τὴν Ἐκκλησία, ὡς ἑασηκῆ προῖθησῆ τῆς ὑπαρξῆς καὶ λειψυγῆς τῆς, ὅτε τοῦ τῆν ἐνεργῶ παραουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σε αὐτῆν, ὅποτε μαρτυρῶμε να βῆ-ποῦμε τῆν Ἐκκλησία πῶνταρχικῶς ὡς ἱερό καθήκονα τοῦ γενιέται καὶ ἀνα-πύσεται μετῶ τῶν φυσικῶν, κηθῶς τοῦ βαπτισματος καὶ τῆς θείας εὐχρη-στίας, ἀλλὰ καὶ ὡς κοινωλια ἀφῆς καὶ ἀδελφῶν.

Προκειμένου να ἐξηγηθῶμε τὴν ἔννοια καὶ τὴν οὐσία τῆς χειροτονίας καὶ τῆς μετῶ αὐτῆς ὡς κοινῆς σπῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀπαραίτητο να δοῦμε παρατέ-ρω τῆ σπῆς Ἁγίου Πνεύματος καὶ Ἐκκλησίας.

Ὁρθῶς τῶν σπῆς ὅτι τὸ Ἄγιο Πνεῦμα καὶ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὴν Κωνῆ ἀναθῆ, ἀποσείων στῶν ἐκκλησιαστικῶν, γιὰ τῆ 1. Ὁ ὅμοιος ὁ ἱεροθῆς ἐπῆ-γείε καὶ ὑποσπῆ τῆ συνέργεια τοῦ¹ καὶ αὐτὸ φυσικῶ κατὰ κάνονο ὑπερφυρῆ ἔργῶ, καὶ μετὰ τὴν εὐδοθῆ ἀνασταση τοῦ Κυρίου τὸ Ἄγιο Πνεῦμα καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀρχίσει καὶ τὴν ἱστορικῆ τους πορεία στὸν κόσμῶ μας.² 3. τὸ Ἄγιο Πνεῦμα καθοθῆ τῆν Ἐκκλησία, θεοῦμενο ὅτι τῆ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιτελεσῆται ἀπὸ τῶ πρόσωπα, ὅπως τοῦ ἀποβῆσαντες, κηθῶς, κατὰ τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῶν, ἐργῆτες τῆς, τῶν Παύλου καὶ τῶν Πέτρο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Ἄγιο Πνεῦμα, που περγίανει τὴν ἐκπῆσῆ καὶ τὴν ἐνδυνάμωσῆ, τῆς Ἐκκλησίας,³ που ἐπέστη καὶ εἶνε στα προαπῆτοντα ἑτητηματα ἴσως,⁴ που καθῆσανε καὶ καθοθῆσανε τους ἀποστόλους καὶ τους εὐαγγελισῆτες στὸ ἱερα-ποστολῆ ἔργο τους,⁵ που προδῆσανε τῆν ἐπιθῆρη λειψυγῶν τῆς Ἐκκλησίας,⁶ καὶ που τους ἐπέστηε τους ποροθητικῶς λόγους.⁷ Ἐξάλλοις ὁ ἀπόστ. Παῦλος σπῆς ἐπιστολῆς του ἀράτρεται πᾶντοτε τῆς εὐχαριθῆς να τῶνισε τῆ δυνάμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.⁸ 9. τὸ ὅμοιο κατῶκει στους πῶτους καὶ ἔτσι τῶ μεθῆ τῆς Ἐκκλησίας, σπῆσανει, ἀπαρῆθῆτον τὸ γὰ τοῦ Θεοῦ,⁹ ὅπου γίνονται ἀποβῆτες τῶν πῶν κῆλων γρηγορηθῆτον του.¹⁰ 4. Ἐθῶς ἡ Ἐκκλησία βρισκεται ἐνωθῆμε με τὸ Ἄγιο Πνεῦμα στῆ πορεία τῆς να ἀπαντήσῆ τῆ Δεῦτερη Παρουσία τοῦ Κυρίου.¹¹

Ὀδῶ τῶ παραπῆνω σπῆ τῆς Πραξῆς δείχνουν τῆ συνέργεια Ἁγίου Πνεύματος καὶ Ἐκκλησίας, ὅποτε τὸ καθεὶ που λαμβῶνει γῶρα στὸν ἐκκλησιαστικὸ γῶρο γιὰ εὐεὶς τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἢ τῆς γνήσια ἀναφορῆ σε αὐτὸ δὲ συνιστᾶ ἐκκλησιαστικῆ πρῆς. Ὁ καθεὶς που μετεχει καθῆ οὐνοθῆ τῶτε τῆστο σε αὐτῆς, εἶτε ὡς χειροτονημένος εἶτε χειροτονῶντας, εἶτε ἐκπῶνῶνας, κῆρηκῶς ἢ κατῶς, τὸ "ἀέθῶς", δὲν πρέπει να εἶγε ἀνάκῶς ὑπόθῆ τῶ παρα-πῆνω, ἀλλὰ να ἀναθῆται τῆς εὐθῆς τοῦ ἐναντι τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἁγίας

2. B). H. Meroud. L'Église et les ministères, selon le Nouveau Testament, Neuchâtel - Paris 1949, σ. 11 κ. ε.
 3. Ἰω. 7. 39 καὶ Μαθ. 16. 18.
 4. Παρῆ, κεφ. 2.
 5. Ὀ.π., 9. 31.
 6. Ὀ.π., 15. 28.
 7. Ὀ.π., 4. 8. 6. 10. 7. 54. 8. 24. 10. 19. 11. 12. 13. 2 - 4. 20. 24.
 8. Ὀ.π., 20. 28.
 9. Ὀ.π., 11. 28. 21. 4 - 11.
 10. Ἰω. 3. 3 - 5. 4' Κεφ. 1. 5.
 11. Ὀ.π., 3. 16. Παρῆ. ἑρ. 2. 22.
 12. 4' Κεφ., κεφ. 12.
 13. Ἰω. 22. 17.

ανάγκη της διατήρησης της ενότητάς του πληρωματός της Βαλκτικής, γρήγορα ποσει, *κατα κλίσιον παρὰδόξῳ* (ὡς εἴπατε κάποιος πρόσθ, ὅπου στασιαστικῶς. Ἦν ἡρώδης, ὁδῶνως, ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τῆν εὐθυμία του. Ὁ Κλήμης εἶπ' ἐστὶ Ρώμη, τῆν κοσμοκαδέσσεια. Ἡ ὅποια τὸ μερῶν τῆς, με' τῆν παχ Romana καὶ τῆ στασιαστικῆν ἡρωικωσὶ τῆς, εἶχει ἐπιτήρησι κατὰ ἕναν καταπληκτικὸν γινά τὰ θεοδόμενα τῆς ἐποχῆς πρόσθ. Ἦτσι, φανερὰ, γινά νὰ δύναται παρασπαστικὰ καὶ με' ἡρωστικὰ σὲ ὅπως θεοδόμενα τῆν εἰκόνα του πρόκειται νὰ ἀντιπροσώπωνται στὸν καινοσχημὶ καὶ ἀναμορφωτικὸ γινῶσι τῆς Βαλκτικής, ὁ ὅπως ἀποδυναμῶναι γινά νῆα ἐποχῆν εἰρήνης, Ἡ ὅποια εἶχει νὰ κάνει με' τῆν ἐσωτερικῆν εἰρήνην τῶν ἀλλοθῶτων καὶ τῆ ὀργανωστικῆν μιὰς καταπληκτικῆς ἀδελφότητάς, μεταρρυθίζονται στασιαστικῶς ὅπου.

Ἄντοι οἱ ὅροι, ψωσικὰ, δὲν εἶναι δύνατον, με' κανένα μάλιστα πρόσθ, νὰ καθορίσων τῆν ουσία τῆς σχέσεως τῶν μελῶν μιὰς ἀδελφότητάς, τῆς στασιαστικῆς ἐστὶν ἀρχαίτη καὶ ἐστὶν ἀδελφωσικῆν, καθῶς καὶ τῆς ενότητάς, που ἐξασφαλίσων τῆν ἰσότητά τῶν ἀτόμων τῆς γροιστανικῆς συσσωματώσεως ὡς ἀπαραίτητων μελῶν του ἴδιου ἐκείνου σώματος που κεφαλὴ του εἶναι ὁ Χριστός. Ἐπιμῆνως μόνον ὡς ἀπὸ τῆν τεχνικῶν ὅροι πρόκειται νὰ ἀντικειμενωτικῶν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θεωρηθῶν ὡς καθοριστικοὶ ἐξουσιαστικῶν λειτουργικῶν ἐστὶν Βαλκτικία, κατὰ ὅμως του, ὅπως τὰ πράγματα δείχνουν, δὲν ἀποσυνυψίθη κατὰ τὸ πασιθῶν, εὐρισκόμενο μάλιστα σὲ ἕξαστη στὸ πρόσθ. Ἡ προσεκτικὴ, λοιπὸν, μελέτη του κειμένου του Κλήμενα ἠμπορεῖ νὰ ἐπιβεβαιώσεται τὰ παραπάνω.

Ἦν ἀνυπόστατος του σώματος γροιστικωσικῶν ὁ Κλήμης Ρώμης, λέγοντας “Ἡ κεφαλὴ ὄχια τῶν ποσῶν οὐδὲν ἐστιν, οὐτως οὐδὲ οἱ ποδες ὄχια τῆς κεφαλῆς· τὰ δὲ εἰσγισα μελή, του σώματος ἡμῶν ἀναγκαία καὶ εὐχρηστικά εἰσιν ὄχια τῶ σώματι· ἀλλὰ καὶ ὑποσχητῆ μιὰ γρητῆται εἰς τὸ σώζεσθαι ὄχιον τὸ σώμα.”³⁸ Ὁ,τι περὶ ὑποσχητῆς λέγεται, ἀσφαλῶς ἀναφέρεται ἐστὶν ἀνάγκη ὑπαδείξις ενότητάς, σύμφωνα με' ὅ,τι Ἡ γροιστανικὴ συσσωματώσῃ ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ καὶ με' τὸ συμπεραζόμενο νόημα του κειμένου, ὅσῳτε κάθε ἐξουσιαστικῆν τάση, ἀπὸ μελή, του σώματος νὰ ἀποτελεῖ σαφῆ ἀντικειμῶν ἕνωσι τῶν ἡενικῶν καὶ βασικῶν κανόνων τῆς ἐνοτήτάς. Ἰεβαίως πρέπει νὰ ἐπισημανθῶμε πως ἐνωσικὰ, λογῶ τῶν εἰδικῶν ἀνωμῶνων καταστάσεων, στὴς ὁποῖες βρέθηκα ἀπὸ πῶν νωρίς Ἡ Βαλκτικία, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδυναμιῶν καὶ φιλοδοξίῶν τῶν ἀλλοθῶτων, Ἡ κερῶνικησικῆν, κατὰ κάποιον τρόπο, ἀντιλήψη καὶ αὐτῶν τῶν ὅρων του γροιστικωσικῶν ὁ Κλήμης, ἦσαν κατὰ τὸ ἀναμενόμενο, φησικὰ καὶ παλὶ δὲν ἠμποροῦμε ὅμως νὰ ἀποδειχθῶμε ὅτι Ἡ Βαλκτικία του Χριστοῦ, ἐστὶν ὅποια προσηκῶς δόθηκα ὁ γροιστικωσικῶς του σώματος, ἦσαν δύνατὸ νὰ ἀποδειχθῶν ὅσοπο ἡρωικωσικῆς τῆς, ὁ ὅποσος ὡς εἶπε τους

38. Κλήμενος Ρώμης, Ἰστορικῆν Α' πρὸς Κορινθίους, ΝΖ' PG I, 284A.

“ἐπιπέδωσι”· “γινῶσικῶς”· “ἐκαστοσχημῶς”· “ἐπιπέδωσισχημῶς” κ.ο.κ. (Ὁ ὅροι ἄντοι του εἶναι ἐνδεικτικῶν ἐξουσιῶν ἀπὸ τῆν μιὰ πῆχυρῆ τῆς ὑποσχητῆς ἀπὸ τῆν ἄλλῃν γροιστικωσικῶν γινά νὰ ὀρίωνσων, κατὰ τον Κλήμενα, σύμφωνα καὶ ὑποσχητῆ που “γρητῆται εἰς τὸ σώζεσθαι ὄχιον τὸ σώμα”. ὅσῳτε ὄχιον τὸ ὄχιος πρόκειται ἐστὶν σύμφωνα ἐνῶν Ἡ υποσχητῆ, ὅσον ἀφορᾷ στὸ σώμα, ἦσαν ὅσοι ἀλλοθῶν δὲ ὀρίωνται πρὸς συνεισφορά τῶν μελῶν, προσηκῶν νὰ ἐπιτελεθῶν Ἡ σωτηρία ὄχιων.

Ἡ σωτηρία, σύμφωνα με' ὅσα παρασηκῶν ὁ Κλήμης ἐστὶν ἀρχῆ, του ἐπίπεδου κειμῶν³⁹ ἀπὸ ὅσα παραπάνω σημειώθησαν, ἐπισημαίνεται γινά ὄχιον τὸ σώμα “ἐν Χριστῶ Ἦσου” καὶ Ἡ υποσχητῆ, συνετελεστικῶν ἐξόσων λειτουργικῶν “ἐκαστος τῶν πλησίων... ἐν τῶν γροιστικῶν αὐτῶν”. Ἀπὸ τῆν ἐπιμῆνως, καὶ πῶν τῆς εὐθελεβία ἐπὸς ἐκαστου διακαίεται νὰ ὑπάγει, κατὰ τον Κλήμενα, στὸν γινῶσι τῆς Βαλκτικής ἀλλὰ καὶ συνεισφορά ἐν Χριστῶ μέσῳ τῶν γροιστικῶτων γινά ἐπιτελεξῆ τῆς σωτηρίας. Ἐστὶν Βαλκτικία του Χριστοῦ Ἡ δειθῶσῃ καὶ καθοδῆγησῃ ἀνήκει σὲ ἕναν καὶ μόνον, ἐστὶν κεφαλὴ, που εἶναι ὁ Χριστός, ἐνῶ ὄχια τὰ μελή, τῆς, οἱ πιστοὶ, ἀσχημῶς γροιστικῶς τους, ὀφείλουν νὰ ὑπακούων σὲ Ἦξέων καὶ νὰ καθοδῆγησῶνται μέσῳ του θείου λόγου του σὲ κάθε ὄχιμα τῆς ζωῆς τους. Ἡ κεφαλὴ δὲν εἶναι δύνατὸ νὰ μεταβιβάσῃ, καὶ τὰ μελή τῆς Βαλκτικής γινῶσι τῆν ἀμειστη σχέση, τους με' τῆν κεφαλὴν δὲν εἶχων τῆ δύνατὸσ τῆς κεφαλῆς καὶ κεφαλῆς δὲν εἶναι ἀλλῆν ἀπὸ ἐκείνη που γροιστικῶνται ὡς “ὑποσχητῆ μιὰ”⁴⁰ Ἐπιμῆνως, ὅπως στὸν Κλήμενα, που γροιστικωσικῶν ὅπου στασιαστικῶς, παρακαίεται πάντοτε τὸ θέμα τῆς ἰεραρχίας, πέρα ἀπὸ κάθε ἀμεισῆτῆσῃ, ὡς Ἡ σχετικὴ με' τῆν συγγροστικῆ τῆς Βαλκτικής εἰκόνα του ἀλλοθῶπνου σώματος με' κεφαλὴν τον Χριστό, ἔτσι καὶ κάθε ἀλλῆν ἐστὶν συνέγεια ὀριονγία καὶ πρῶστικῆ, ὀφείλουμεν σὲ ἐπάμωστες καταστάσεις στὸν γινῶσι τῆς Βαλκτικής, ἐπιπέδωσῃ ἀλλοθῶπνων ἀδυναμιῶν, ἐπιπέδωσῃ πνευματος φιλοδοξίας καθῶς καὶ τῶσῃ ἐκκοσμητικωσικῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θεωρηθῶν ὅτι καταργεῖ τῆ σχετικῆν βασικῆν καὶ ἀρχικῆν κατεσῶσῃ.

Ἡ παραπάνω ἀπόψη ἐνισχυεται με' ὅ,τι συναντῶμε στὸ ἰδιόμορφο κείμενο,⁴¹ τὸ ὅποιο τοποθετεῖται γροιστικῶς μετὰ ἀπὸ ἐκείνα του Κλήμενα Ρώμης, τὸ γινῶσῃ με' τον τῆσῳ Πωμῆν του Ἦζιμα. Ἐτὸ κείμενο αὐτό, που εἶχει κερῶνικὴν προσητικῶν γροιστικῶν, δὲν ἀναμενόμενα, βεβαίως, νὰ ὀρίωνται ὅσοποσῆτῳτε πληρωσικῶς

39. Ὁ,τι... ΔΗ' 281AB.

40. Πέδω, J. Colson, L'évêque dans les communautés primitives, Paris 1951, σ. 68.

41. Βλ. σχετικὰ στὸ Η. Χριστοῦ, Ἐπιπέδωσῃ Πνευμῶνικῆ, τόμος Β', Περίοδος διωγμῶν, Θεσσαλονικῆ 1976, σ. 382 κ.ε.

της διακονίας. Αυτόν είναι άρχαίως ο λόγος που γράφει τον Ιο αι. ότι δεν έργομε ειδικές υπηρεσίες σχετιζόμε με το πολιτικό της Εκκλησίας και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

26. Η... De baptismo contra Donatistas (κειμ. 100) και Contra Iheros Petiliani (κειμ. 100 - 101).

στην μετέπειτα εποχή (3ος και 4ος αι. Οικ. Συν. 27ος και 30ος Περθ. 4ος και 5ος Ζ' Οικ. Συν.)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)

...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues) ...και με την επονομαζόμενη... (text continues)